

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 marca 2015 r.

Pozwem opatrzonym datą 31.10.2014 r. skierowanym przeciwko (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W., M. P. (1) reprezentowana przez Pełnomocnika procesowego wniosła o:

- zasądzenie od Pozwanego kwoty 5.383,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 4.680,23 zł od dnia 8 listopada 2013 r., a od kwoty 703,39 zł od dnia 26 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- zasądzenie kosztów postępowania,
- przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność powódki,

W uzasadnieniu pozwu Powódka wskazała, że Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazem zapłaty z dnia 19.07.2012 r. wydanym w sprawie VI Nc-e (...) zgodnie z żądaniem pozwu zasądził od dłużnika M. P. (1) na rzecz (...) S.A. Oddział w Polsce w W. łączną kwotę 3.953,36 zł, w tym kwotę 2.816,85 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29.06.2012 r. do dnia zapłaty i kwotę 1.136,51 zł. Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 30.10.2012 r. wydanego w sprawie VI Nc-e (...) nadano powyższemu nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności na rzecz (...) S.A. Oddział w Polsce w W.. Komornik prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnicze (powódce w niniejszym postępowaniu) z wniosku (...) S.A. w P.- w toku postępowania doszło do zmiany wierzyciela na (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. (pozwany w niniejszym postępowaniu). W toku tego postępowania dłużniczka wpłaciła kwotę 6.203,67 zł, z czego 5.383,62 zł przekazano wierzycielowi, a kwotę 923,87 zł stanowiła opłata egzekucyjna i koszty postępowania w całości pokryte przez dłużniczkę. Postanowieniem z dnia 24.03.2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydanym w sprawie VI Nc-e (...) uchylił postanowienie wydane przez referendarza sądowego z dnia 30.10.2012 r. o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 19.07.2012 r. wydanemu w sprawie VI Nc-e (...) w całości. Postanowienie to zostało doręczone w dniu 23.06.2014 r. Z zaświadczenia Komornika z dnia 26.09.2014 r. wynika, że Komornik przekazał Pozwanemu (wierzycielowi w postępowaniu egzekucyjnym) w dniu 07.11.2013 r. kwotę 4.680,23 zł i kwotę 703,39 zł w dniu 25.02.2014 r., czyli łącznie kwotę 5.383,62 zł. Pismem z dnia 23.07.2014 r. Powódka wezwała Pozwanego do zapłaty kwoty 5.394,27 zł. Powódka ponownie wezwała Pozwanego do zwrotu wyegzekwowanych kwot pismem z dnia 01.09.2014 r. Pozwany pismem z dnia 02.09.2014 r. odmówił zwrotu kwoty stwierdzając, że sprawa pozostaje w toku. W postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym pod sygnaturą KM 143956/12 prowadzonym na podstawie uchylonego tytułu egzekucyjnego wyegzekwowano kwotę 5.394,27 zł. Skoro tytuł został pozbawiony wykonalności, a tytuł egzekucyjny został uchylony, to niewątpliwie świadczenie podlega zwrotowi. Środki, których zwrotu domaga się Powódka, zostały przymusowo od niej wyegzekwowane w toku postępowania egzekucyjnego. Tym samym przysługuje jej roszczenie o zwrot świadczenia wyegzekwowanego a niespełnionego przez Powódkę dobrowolnie. Postępowanie egzekucyjne było skuteczne, jednakże uchylono tytuł egzekucyjny, na podstawie którego toczyło się postępowanie egzekucyjne. Zatem świadczenie wyegzekwowane w toku postępowania egzekucyjnego, podlega zwrotowi na rzecz Powódki. Powódka wniosła o zasądzenie następujących kosztów postępowania: 270 zł (opłata sądowa), a także wydatków celowych do dochodzenia praw w postaci: 17 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa), 3 zł (przelew), 4,20 zł (koszt wysłania pisma z dnia 23.07.2014 r.), 5,50 zł (koszt wysłania pisma z dnia 18.08.2014 r.), 5,50 zł (koszt wysłania pisma z dnia 01.09.2014 r.), 4,20 zł (koszt wysłania pozwu). Powódka wniosła także o zasądzenie kosztów związanych z wytoczeniem powództwa w wysokości 1.200 zł i kosztów powstałych w toku postępowania według spisu kosztów złożonych przez Powódkę (pozew z załącznikami, k. 1-13).

Zgodnie z zarządzeniem Powódka została wezwana do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez uiszczenie opłaty od pozwu w kwocie 270 zł w terminie tygodniowym od dnia otrzymania wezwania pod rygorem zwrotu pozwu (k. 20). Braki uzupełniono w terminie (k. 23).

W toku postępowania stosownie do wniosku dowodowego Powódki, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W. pismem z dnia 02.01.2015 r. poinformował Sąd, że w toku postępowania egzekucyjnego – o jakim mowa w pozwie - wyegzekwowano następujące kwoty: 5.394,27 zł w dniu 07.11.2013 r. (wierzycielowi przekazano kwotę 4.680,23 zł, w tym odsetki 498,62 zł; opłata egzekucyjna – 679,54 zł) i 809,40 zł (wierzycielowi przekazano kwotę 703,39 zł, w tym odsetki 26,52 zł; opłata egzekucyjna – 105,51 zł) (pismo Komornika z dnia 02.01.2015 r., k. 35).

W odpowiedzi na pozew z dnia 26.01.2015 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. reprezentowany przez Pełnomocnika procesowego uznał powództwo Powódki w zakresie kwoty 5.383,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami wyliczonymi w sposób wskazany w pozwie, a dalej wniósł o oddalenie wniosku w zakresie kosztów w kwocie 1.200 zł tytułem kosztów związanych z wytoczeniem powództwa jako nienależnych. W uzasadnieniu wskazano, że Pozwany uznaje zasadność roszczenia Powódki jak również podstawę faktyczną powództwa uzasadniającą to roszczenie. Pozwany kwestionuje żądanie zasądzenia kwoty 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z wytoczeniem powództwa z uwagi na to, że Powódka nie wskazała, co wchodzi w skład tych kosztów (odpowiedź na pozew, k. 41-42).

W odpowiedzi na pismo z Sądu, Powódka wyjaśniła, że kwota 1200 złotych stanowi koszty zastępstwa procesowego. Gdyby Sąd nie uwzględnił wniosku o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej stawce, Powódka wniosła o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Powódka na podstawie art. 141 § 3 kpc wniosła o doręczanie pism pełnomocnikowi adw. M. S.. W uzasadnieniu Powódka wskazała, że w pozwie wniosła również o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w oparciu o art. 98 kpc. W zakresie kosztów zastępstwa procesowego Powódka wnosi o zasądzenie ich w dwukrotnej stawce minimalnej – łącznie 2.400 zł, a jeśli Sąd nie uzna wniosku o podwyższenie wynagrodzenia adwokata w stawce minimalnej – 1.200 zł. Skoro Powódka ustanowiła dwóch pełnomocników: J. P. (syn) oraz w osobie adw. M. S., wnosi o doręczanie pism pełnomocnikowi profesjonalnemu. W toku postępowania po stronie Powódki w odpowiedzi na zawiadomienie o terminie zgłosił się po doręczeniu zawiadomienia nowy Pełnomocnik (pismo powódki reprezentowanej przez Pełnomocnika procesowego – J. P. z dnia 05.03.2015 r., k. 57-58, (pismo Pełnomocnika powódki – adw. M. S. z dnia 11.02.2015 r., k. 59).

W sprawie Sąd Rejonowy przeprowadził dowód z dokumentów, w tym z informacji od Komornika, zaś wnioszek o dołączenia akt Km oddalił wobec treści informacji od Komornika na karcie 35 i uznania powództwa (postanowienie Sądu z dnia 25.03.2015 r. – protokół rozprawy z dnia 25.03.2015 r., k. 66). Stanowiska Stron ujawnione na rozprawie nie uległy zmianie (k. 66).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 19.07.2012 r. w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny Referendarz sądowy w sprawie VI Nc-e (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wskutek pozwu wniesionego przez (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. (dalej: (...)), w którym nakazał pozwanej w tamtej sprawie M. P. (1) zapłacić powodowi kwotę łączną 3.953,36 zł, w tym kwotę 2.816,85 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29.06.2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.136,51 zł, a nadto kwotę 651,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (okoliczność niesporna, a nadto nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, k. 6).

Postanowieniem z dnia 30.10.2012 r. wydanym w sprawie VI Nc-e (...) w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny Referendarz sądowy nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 19.07.2012 r. (okoliczność niesporna, a nadto postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności z dnia 30.10.2012 r., k. 6v).

W dniu 07.11.2013 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla (...) w W.M. P. (2) w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego z wniosku wierzyciela (...) przeciwko dłużniczce M. P. (1) na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Lublinie dnia 19.07.2012 r. w sprawie VI Nc-e (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na podstawie postanowienia z dnia 30.10.2012 r. w sprawie VI Nc-e (...) wyegzekwował następujące kwoty:

- kwotę 5.394,27 zł, na którą to kwotę składa się kwota 4.680,23 zł przekazana wierzycielowi (w tej kwocie mieści się kwota odsetek 498,62 zł) oraz kwota 679,54 zł stanowiąca opłatę egzekucyjną,

- oraz kwotę 809,40 zł, na którą to kwotę składa się kwota 703,39 zł przekazana wierzycielowi (w tej kwocie mieści się kwota 26,52 zł) oraz kwota 105,51 zł stanowiąca opłatę egzekucyjną (okoliczność niesporna, a nadto pismo Komornika z dnia 02.01.2015 r., k. 35).

Postanowieniem z dnia 10.03.2014 r. w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny Referendarz sądowy stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy powyższego nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Inowrocławiu (okoliczność niesporna, a nadto postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 10.03.2014 r., k. 7).

Postanowieniem z dnia 24.03.2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny uchylił postanowienie referendarza sądowego z dnia 30.10.2012 r. o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 19.07.2012 r. wydanego w sprawie VI Nc-e (...), w całości (okoliczność niesporna, a nadto postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 24.03.2014 r., k. 8-9).

Pismem z dnia 23.07.2014 r. M. P. (1) wezwała (...) do zapłaty kwoty 5.394,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08.11.2013 r. do dnia zapłaty w nieprzekraczalnym terminie do dnia 30.07.2014 r. pod rygorem wystąpienia na drogę postępowania sądowego w związku z uchyleniem przez Sąd postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 19.07.2012 r. wydanemu przeciwko M. P. (1) oraz uchyleniem nakazu zapłaty. M. P. (1) przez swego Pełnomocnika wskazała, iż w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego na wniosek wierzyciela, Komornik wyegzekwował kwotę 5.394,27 zł. W związku z powyższym świadczenie to zostało wyegzekwowane bez podstawy prawnej, zatem podlega zwrotowi (okoliczność niesporna, a nadto wezwanie do zapłaty z dnia 23.07.2014 r., k. 11).

M. P. (1) pismem z dnia 01.09.2014 r. ponownie wezwała (...) do zapłaty kwoty 5.394,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08.11.2013 r. do dnia zapłaty w nieprzekraczalnym terminie do dnia 09.09.2014 r. pod rygorem wystąpienia na drogę sądową (okoliczność niesporna, a nadto wezwanie do zapłaty z dnia 01.09.2014 r., k. 12).

Pismem z dnia 02.09.2014 r. (...) oświadczył, że sprawa pozostaje w toku, dlatego stanowisko odnośnie do zwrotu żądanej kwoty zapadnie dopiero po zakończeniu postępowania sądowego (okoliczność niesporna, a nadto pismo (...) z dnia 02.09.2014 r., k. 13).

(...) do dnia wytoczenia powództwa nie dokonał zwrotu żądanej kwoty na rzecz M. P. (1) (okoliczność niesporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentacji dołączonej przy odpowiednio pozwie i odpowiedzi na pozew, której treści nikt nie kwestionował (art. 244, 245 kpc w zw. z art. 230 kpc). Sąd przeprowadził też dowód z informacji od Komornika w zakresie wyegzekwowanych kwot, które potwierdzały niekwestionowane twierdzenia Powoda. Wniosek o załączenia akt Km był zbędny wobec tego, iż fakty, na jakich oparto podstawę faktyczną powództwa nie były sporne, a powództwo zostało uznane przez Pozwanego – art. 213 § 2 kpc. Ustalenia faktyczne poczyniono w granicach podniesionych twierdzeń przez strony i faktów istotnych dla rozstrzygnięcia – art. 227 kpc.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powódka niniejszym pozwem domagała się od Pozwanego zwrotu świadczenia – jako nienależnie wyegzekwowanego na rzecz wierzyciela na podstawie tytułu egzekucyjnego opatrzonego klauzulą wykonalności, która została uchylona, a sam tytuł egzekucyjny utracił moc. Pozwany uznał powództwo przy pierwszej czynności (w odpowiedzi na pozew) kwestionując w istocie jedynie żądanie zwrotu kwoty 1.200 zł w zakresie kosztów.

Zgodnie z art. 410 § 2 Kodeksu cywilnego (dalej kc) świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia. Art. 410 § 1 kc stanowi, że przepisy artykułów poprzedzających stosuje się w szczególności do świadczenia nienależnego (405-409 kc); przepisy te regulują instytucję bezpodstawnego wzbogacenia.

W ocenie Sądu Rejonowego w ustalonym stanie faktycznym mamy do czynienia z nienależnym świadczeniem w rozumieniu tego przepisu. Wobec wyegzekwowania go przymusowo na drodze egzekucji sądowej Powódce nie przysługiwało już powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego (art. 840 kodeksu postępowania cywilnego – dalej kpc), ale właśnie powództwo o zwrot nienależnego świadczenia. Pozwany w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności otrzymał łącznie kwotę 5.383,62 zł. Nakaz zapłaty utracił moc z chwilą skutecznego wniesienia sprzeciwu (postanowienie, k. 7), a postanowienie o nadaniu powyższemu nakazowi klauzuli wykonalności zostało przez Sąd uchylone (postanowienie, k. 8). W związku z powyższym odpadła podstawa świadczenia w rozumieniu art. 410 § 2 kc. W konsekwencji kwoty otrzymane przez Pozwanego od Komornika, a wyegzekwowane od Powódki w związku z prowadzonym przez niego postępowaniem egzekucyjnym, stały się świadczeniem nienależnym, które podlega zwrotowi. Z uwagi na to, iż Pozwany uzyskał świadczenia na drodze egzekucji nie zachodzi przeszkoda w zwrocie z art. 411 pkt 1 kc ani też podstawy z pkt 2-4 tego przepisu (spełnienie świadczenia przedawnionego, spełnienie świadczenia, które czyniłoby zadość zasadom współżycia społecznego, spełnienie wierzytelności niewymagalnej). Nadto takich zarzutów nie podnoszono, a Pozwana uznała powództwo w odpowiedzi na pozew także, co do roszczenia o odsetki – art. 213 § 2 kpc. Zgodnie z art. 213 § 2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Żadna z wymienionych w powołanym wyżej przepisie przeszkód nie została ujawniona, a uznanie powództwa przez Pozwaną odpowiada zaistniałej między stronami procesu sytuacji na gruncie przepisów prawa materialnego. Niekwestionowane twierdzenia Powódki konstytuujące podstawę powództwa zostały potwierdzone dokumentami o charakterze urzędowym i informacją od organu egzekucyjnego. Żądanie zapłaty odsetek było zasadne w oparciu o przepisy art. 481 kc w zw. z art. 455 kc (powódka żądała odsetek od obu kwot naliczanych od dnia następnego po dniu otrzymania tych kwot przez Pozwanego od Komornika) i także to roszczenie akcesoryjne zostało uznane przez Pozwanego.

W związku z powyższym Sąd na podstawie powołanych przepisów prawa orzekł jak w punkcie I wyroku zasądzając od Pozwanego na rzecz Powódki żadaną w pozwie kwotę wraz odsetkami ustawowymi liczonymi w sposób wskazany w pozwie.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w punkcie II wyroku w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 98 kpc, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stroną przegraną w niniejszym procesie jest Pozwany, od którego Sąd w związku z tym zasądził na rzecz Powódki kwotę łącznie: 1.520,98 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł kosztów zastępstwa procesowego w stawce minimalnej wobec zgłoszenia się w sprawie pełnomocnika wykonującego zawód adwokata; sąd nie uwzględnił wniosku Powódki w zakresie dwukrotności stawki, albowiem sprawa – mimo niewątpliwie szczególnie starannie przygotowanego pozwu i załączników (z zachowaniem precyzji faktów, dowodów i trafnej oceny prawnej), co należy podkreślić - nie wymagała w samym postępowaniu skomplikowanego procesu dowodzenia wobec uznania powództwa i gdyby nie kwestia formalna związana z doręczeniem pisma, zakończyłaby się na pierwszym terminie rozprawy, czyli jeszcze 15.02.2015 r. W istocie

tylko czas doręczeń wydłużył to postępowanie do nieco powyżej 4 miesięcy. Na koszty procesu po stronie Powódki złożyły się: kwota 270 zł tytułem opłaty od pozwu, 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 33,98 zł, na którą składają się wydatki korespondencyjne i dotyczące poświadczenia odpisów, przelewów, których spis przedstawiono w pozwie (art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej, § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu; art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej, art. 109 kpc). Trzeba też zauważyć, iż wprawdzie Pozwany uznał powództwo przy pierwszej czynności, jednak uprzednio dał powód do wytoczenia powództwa nie spełniając świadczenia w odpowiedzi na 2 – krotne wezwania do zapłaty. Stąd Powódka zasadnie może dochodzić zwrotu kosztów związanych z dochodzeniem swoich praw.

W punkcie III wyroku Sąd Rejonowy orzekł o nadaniu w punkcie I wyroku rygoru natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 333 § 1 pkt 2 kpc, zgodnie z którym sąd z urzędu nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego. Taka sytuacja, uznania powództwa, miała miejsce w sprawie niniejszej.

ZARZĄDZENIE

(...)